

Bertha Szilvia
Országgyűlési képviselő

Országgyűlési hivatala

Törvényjavaslat: H/2057/54

Érkezett: 2011 FEBR 17.

Módosító javaslat

Dr. Kövér László
az Országgyűlés Elnöke részére

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

A Hárszabály 94. §-ának (1) bekezdése és 102. §-ának (1) bekezdése alapján Magyarország Alkotmányának szabályozási elveiről szóló H/2057. számon benyújtott határozati javaslatához az alábbi

m ó d o s í t ó j a v a s l a t o t

terjesztem elő:

A javaslat mellékletében foglalt, „Alapvető jogok és kötelességek” cím 4. pontjának első bekezdése az alábbiak szerint módosul:

„Mindenkinek joga van munkája és foglalkozása szabad megválasztásához. Az Alkotmány fogalmazza meg államcélként a magyar állampolgárok munkához való jogának elősegítését. Az állam feladata, hogy törekedjen a teljes foglalkoztatottságra, valamint az ehhez szükséges gazdasági, szabályozási környezet megteremtésére. [Mindenkinek joga van munkájáért arányosan a másokéval egyenlő bérhez,] A munkavállalónak joga van a biztonságos és egészséges munkafeltételekhez, a foglalkozás biztonságához, a maga és családja számára a kornak megfelelő emberi életszínvonal biztosításához szükséges elegendő bérhez, a pihenéshez, a szabadidőhöz és a rendszeres fizetett szabadsághoz. Mindenkinek joga van gazdasági és társadalmi érdekvédelmi szervezet alakításához, illetve ahhoz való csatlakozáshoz. Mindenkinek joga van ahhoz, hogy törvényben meghatározott foglalkozások kivételével és törvényben meghatározott feltételek mellett a munkavégzést megtagadja.”

Indokolás

Szükséges végre kimondani és az alaptörvénybe foglalni az állam felelősségét a munkahelyteremtés terén, mivel a gazdasági, szabályozási környezet alapvetően meghatározza a versenyszférában meglévő munkahelyek számát és minőségét. Ha az Alkotmány kimondja az emberek alapvető jogát a munkához, akkor – tekintettel a korra jellemző erős állami szabályozási környezetre, az elvonások mértékére – szükséges kimondani, hogy ehhez az alapvető joghoz magának az államnak is hozzá kell segítenie az embert a megfelelő jogszabályalkotással.

A munkáért járó bér esetében szükséges, hogy ne egymáshoz viszonyítsuk elsősorban, hiszen az összehasonlítás objektív módon megvalósíthatatlan, hanem a bér tekintetében a meghatározó a kornak megfelelő, emberi életszínvonal biztosítása legyen. Erre a változtatásra a mai tapasztalatok alapján komoly szükség van, hiszen jelenleg gyakorlatilag rabszolgotartás folyik Magyarországon, melynek jellemzője a kiszolgáltatottságon alapuló, az emberek maximális kiszígerelését jelentő foglalkoztatás, melyért járó bér csak elmaradott színvonalú élet fenntartására alkalmas, és a rabszolgotartásra oly jellemző módon lehetetlenné teszi a magánvagyon kialakulását.

A munkavégzés pedig nem jelentheti a munkáltató nagyobb gazdasági haszna érdekében az egészség teljes, pár év alatt történő feláldozását, sem a ma oly jellemző folyamatos létbizonytalanságot, ezért szükséges ezeket az alapvető elveket az Alkotmányban rögzíteni.

Budapest, 2011. február 17.

Bertha Szilvia
Jobbik